

ד' באדר התשס"ט
28.2.2010

לכבוד
שר הבריאות

**דין וחשבון לפי סעיף 41 לפקודת הרופאים [נוסח חדש],
התשל"ז – 1976**

בענין:

ד"ר בעז לב, המשנה למנכ"ל משרד הבריאות באמצעות באת כח,
עוה"ד יהונתן ברג מלשכת היועצת המשפטית, משרד התובע הראשי משרד
הבריאות, ירושלים

הקובל

- נגד -

ד"ר עבדאללה חגי'אזי ת.ז. [REDACTED] רופא מורשה, בעל רשיון מס' [REDACTED]
ע"י ב"כ עוה"ד מסרי מוחמד

הנקבל

1. הקובלנה -

ביום 22.6.2009, הגיש ד"ר בעז לב המשנה למנכ"ל משרד הבריאות, קובלנה נגד הנקבל
(להלן – **הקובלנה**), על כי הנקבל גילה התנהגות שאינה הולמת רופא מורשה, כאמור
בסעיף 41(1) לפקודת הרופאים [נוסח חדש], התשל"ז – 1976 (להלן – **הפקודה**).

מכתב הקובלנה עולה שבמשך כשלושה חדשים, בסוף שנת 2005 ובתחילת שנת 2006,
הנקבל טיפל במרפאתו, כרופא משפחה, באשה (להלן – **המטופלת**), כאשר באותה תקופה,
נהגו הנקבל והמטופלת להפגש, בחדר ששכרו לצורך זה, ולקיים שם יחסי מין. בחודש
פברואר 2006 הודיע הנקבל למטופלת שהוא אינו מעוניין בהמשך הקשר המיני ביניהם,
בחודש מרץ 2006 נותקו הקשרים ביניהם והמטופלת העבירה את תיקה הרפואי לרופא
משפחה אחר.

2. הוועדה -

אנו הח"מ מוננו על ידך, להיות ועדה שתדון בקובלנה (להלן - הוועדה).

3. תהליך בפני הוועדה -

3.1 הוועדה דנה בקובלנה בימים 13.10.2009, 8.12.2009 ו- 29.12.2009, בנוכחות ב"כ הקובל וב"כ הנקבל ובשני המועדים האחרונים, גם בנוכחות הנקבל עצמו.

3.2 בפתח הדיון האחרון, שהתקיים כאמור ביום 29.12.2009, הודיעו באי כח הצדדים כי הגיעו לכלל הסכמה, לפיה יודה הנקבל בעובדות שנטענו בקובלנה כמו גם בעבירה המשמעותית שיוחסה לו בקובלנה. עוד הוסכם בין הצדדים כי הנקבל יטען לעונש של נזיפה, ואילו בא-כוחו של הקובל יטען לעונש של התליית רשיונו של הנקבל לעסוק ברפואה לתקופה של עד שלושה חודשים.

4. על הרקע לקובלנה -

מהודעה שמסר הנקבל במשטרה, ביום 5.12.2007, בעקבות תלונה שהמטופלת הגישה כנגדו, עולה כדלקמן:

הנקבל גר עם משפחתו בטמרה ועבד שם, מזה 12 שנים, כרופא משפחה המטפל במבוטחים בשירותי בריאות כללית.

הנקבל מכיר את המטופלת מאז שנת 1998, אז נהגה המטופלת ללוות את אחייניה לטיפול במרפאתו של הנקבל.

בשנת 2005, נתחדקו הקשרים בין הנקבל והמטופלת, הם קיימו שיחות ארוכות בטלפון, המטופלת העבירה את תיקה הרפואי לנקבל, הוא היה לרופא המטפל שלה ובסביבות חודש ספטמבר או אוקטובר, הם החלו לקיים יחסי מין בחדרים שונים ששכרו בנהריה.

בחודש פברואר 2006, התברר שהמטופלת בהריון והנקבל סייע לה בפנייה למרכז בריאות האישה, לצורך קבלת אישור להפלה ואף הלווה לה סכום כסף למימון ההפלה. לאחר ההפלה, חודש הקשר בין הנקבל והמטופלת והיא נהגה לבקר אצלו במרפאה, לאחר סיום יום העבודה, שם הם נהגו לשוחח. בחודש מרץ 2006 נותקו הקשרים ביניהם והמטופלת העבירה את תיקה הרפואי לרופא אחר. לאחר מספר חדשים המטופלת החלה להטריד את הנקבל בטלפון, היא דרשה לחדש את הקשר ביניהם, איימה להפיץ עליו שמועות ולפגוע ביכולתו להמשיך בעבודתו. הנקבל חזר לקיים עם המתלוננת יחסי מין. הנקבל ביקש לנתק את הקשר עם המטופלת, היא חזרה לאיים עליו ולהטריד אותו ובחודש נובמבר 2007 הגיש הנקבל למשטרה, תלונה על איומים, סחיטה באיומים והטרדה באמצעות הטלפון.

בעקבות זאת הגישה המתלוננת תלונה במשטרה, בטענה שהנקבל אנס אותה במרפאה. כאמור, במסגרת חקירת תלונתה של המטופלת, נמסרה הודעת הנקבל כאמור.

מדברי באי כח הצדדים למדה הוועדה, כי הוחלט לגנוז את חקירת המשטרה בתלונת הנקבל, בהעדר עניין לציבור. כך גם הוחלט לגנוז את חקירת המשטרה בתלונה שהגישה המתלוננת. זאת, בכל הנוגע לחשד לעבירת בעילה שלא בהסכמה, בשל חוסר בראיות ולגבי עבירת בעילה תוך ניצול מרות, החליטה פרקליטות המדינה, שלא לנקוט בהליך פלילי ולהעביר את העניין להליך משמעותי.

5. טענות באי כח הצדדים -

5.1 טענות באת כח הקובל -

5.1.1 אין לגלות סובלנות לגבי קיום קשר מיני בין רופא למטופל. זאת בהתחשב באמור להלן:

5.1.1.1 קיומו של קשר כאמור, עשוי לגרום לנזק למטופל, שעה שהחובה הראשונה במעלה החלה על רופא, ביחסיו עם מטפל, הוא מניעת נזק;

5.1.1.2 מערכת היחסים שבין רופא לחולה, יוצרת אי שוויון ביניהם. על רקע זה, מרחף סימן שאלה לגבי קיומה של הסכמה של המטופל לקיום קשר מיני בינו לבין הרופא, ובנסיבות אלה לא יכול שתתקיים הסכמה ממשית;

5.1.1.3 בקיום יחסי מין במקביל לקשר הטיפולי, יש כדי לפגוע באמון הניתן ברופא ובכל מקרה נדרש פרק זמן סביר שבין סיום הקשר הטיפולי, לבין תחילת הקשר המיני;

5.1.1.3.1 קיומו של קשר מיני בין רופא ומטופל, אינו מתיישב עם תכונות האופי הנדרשות מרופא, כגון: הדרשה שבסעיף 4(א)(1) לפקודה, לפיה תנאי לקבלת רשיון, לעסוק ברפואה הוא שהמועמד לקבלת הרשיון יהיה אדם הגון;

ב"כ הקובל הפנה לעניין זה לאמור בסעיף 5 בפסק דינו של בית המשפט העליון בעניין דר' משה אליהו (ער 412/90, פדי מ"ד(4), 422), העומד על כך שבמקצועות מסוימים נדרשת רמת התנהגות מיוחדת וקפדניות יותר, הנובעת מיעודו של המקצוע וממעמדו החברתי, כאשר הדין המשמעותי בעקבות הרשעה בפלילים, בא למנוע סתירה בין הנדרש מאיש המקצוע להלכה, לבין התנהגותו למעשה.

5.1.1.4 קיומו של קשר כאמור, עשוי לפגוע בשיקול הדעת הרפואי; קיום מערכת היחסים המקבילה, עשויה בהכרח להביא את הרופא, לערב שיקולים זרים לעניין הטיפול הרפואי ויש בכך גם לפגום באמון הציבור בכלל ברופאים.

התרת קיומם של יחסים מקבילים כאמור, בין רופא למטופליו, תביא לשחיקה חמורה באמון הניתן ברופאים ובמעמדם ולהעלאת ספק בקרב מטופלים באשר לשיקולי הרופא בכל הקשור לטיפול הרפואי;

5.1.1.5 לאור האמור לעיל, קיימת חשיבות רבה לנקיטת עמדה ברורה ובהעברת מסר ברור לציבור הרופאים ולציבור בכלל, כי קיום יחסים מקבילים, אסור וכי יחסי רופא ומטופל, נטולים כל הקשר מיני;

ב"כ הקובל הפנה לעניין זה, לשבועת היפוקרטס ולנייר עמדה של הלשכה לאתיקה שפורסם בכתב העת "זמן רפואה" בשנת 2002 (מסמך ת/2), שבו צויין, בין היתר, כי קשר מיני בין רופא לבין מטופל הנמצא בטיפול, אינו אתי, עלול לגרום נזק למטופל ולפיקד הוא אסור וכן למאמר בנושא - יחסי מין בין רופא לחולה: תמונת מצב משנות התשעים, של אליעזר ויצטום, יעקב מרגולין ועמיתיו לוי, שפורסם, בחודש אוקטובר 1996, בכתב העת "הרפואה", כרך 131 חוברות ז'-ח'.

כך גם בית המשפט העליון התייחס בחומרה לקיומה של מערכת קשרים מקבילה כאמור, בפסק דינו בעניין מרדכי שרי (ע"א 2606/95 פדי מט(5) 177). שם דובר בפסיכולוג שהועמד לדין משמעותי באשמת קיומו של קשר מיני עם מטופלת במרפאתו, בתקופת הטיפול בה ותוך כדי טיפול, במשך כשנתיים. באותו מקרה נאסר על הפסיכולוג לשמש כפסיכולוג במשך שלוש שנים ובית המשפט העליון לא מצא כי עונש זה חורג ממידת הסבירות.

5.1.1.6 לעניין המונח "התנהגות שאינה הולמת רופא", הפנה ב"כ הקובל לאמור בפסק הדין בעניין דר' פישמן (עא 580/86 פדי מ"א(2) 614), שם נאמר לעניין זה: "... התנהגות שאינה הולמת רופא היא זו שאינה תואמת את העקרונות המנחים בתחום העיסוק ברפואה, בין שמדובר בכבוד המקצוע, בין שעניינם ביחסים שבין רופא וחולה וכן יתר כללים אתיים ואחרים המעצבים ערכים ותפישות שראוי כי יחולו במקצוע הרפואה."

5.1.1.7 ב"כ הקובל עמד על כך שבנסיבות עניין זה, אמצעי המשמעת הראוי הינו התליית רשיונו של הנקבל לעסוק ברפואה, לתקופה של שלושה חדשים. זאת הואיל ומדובר בניצול מעמדו של הנקבל כרופא ולאור הצורך להעביר מסר ברור לעוסקים ברפואה ולציבור, על כך שהתנהגות כגון זו אסורה. יחד עם זאת יש להביא בחשבון שהנקבל הודה במעשים המיוחסים לו, ובכך חסך זמן יקר כמו גם כל הכרוך בהבאת עדים לרבות המתלווננת עצמה, לצורך הוכחת האשמה. מעבר

לכך יש להביא בחשבון את מסע היסורים שעבר על הנקבל, עוד קודם לדיון המשמעותי.

5.1.2 טענות ב"כ הנקבל -

5.1.2.1 אין חולק על כך שקיום במקביל של קשר מיני וטיפול, בין רופא ומטופל, אינו ראוי ואולם יש להבחין בין נסבותיו של מקרה זה לבין מקרים המצויים בד"גת חומרה גבוהה יותר. זאת כגון מקרים בהם מדובר בקליניקה טיפולית בתחומי הפסיכולוגיה והפסיכיאטריה, שאז המטופל מצוי במצב של מצוקה או אף מחלת נפש השוללים על פניהם אפשרות, מצד המטופל, להתנגד לקשר המיני, או מצבים אחרים, כגון ניצול חולשתה ופגיעותה של מטופלת במהלך בדיקה גניקולוגית.

על מדרג זה עומד גם המאמר בכתב העת הרפואה, אשר ב"כ הקובל התייחס אליו בטענותיו ופסק הדין בעניין מרדכי שרי שעליו הסתמך ב"כ הקובל, מתייחס, לא במקרה, לפסיכולוג שקיים קשר מיני עם מטופלת וזאת גם במרפאה עצמה, תוך ניצול מצוקה של המטופל שגם ניזוק כתוצאה מכך.

בעניין זה לא מדובר בפסיכולוג ואף לא בפסיכיאטר, לא הוכח שגורם למטופלת נזק כלשהו והקשר המיני לא התקיים במרפאה, במהלך הטיפול או במסגרת העבודה במרפאה. זאת ועוד הרישום הרפואי בתיקה של המטופלת מלמד על כך שכל הפניות של המטופלת למרפאה, היו בעקבות תלונות בנושאים שבהם פונים בשגרה לרופא משפחה וכך היה גם הטיפול שניתן למטופלת.

כך גם לא מדובר בעניין זה, בניצול חולשה או מצוקה של המטופלת, בניצול לרעה של האמון במהלך הטיפול הרפואי, או ניצול השפעה שנרכשה במהלך הטיפול הרפואי. המדובר ביחסי מין שהתקיימו במהלך שלושה חדשים, בהסכמה מלאה של המטופלת, אשר בתקופה הרלבנטית מלאו לה שלושים ובקשר רומנטי, שהחל בשיחות טלפוניות והתקיים בתקופת משבר בנישואיו של הנקבל, כאשר במקביל המטופלת בחרה לעבור לטיפולו של הנקבל כרופא משפחה.

5.1.2.2 הנקבל משמש כרופא מזה כעשרים שנה ומעולם לא הורשע בפלילים, הוא נשוי ואב לשלושה ילדים. בעבר עבד הנקבל כארבע שנים בבית החולים בנהריה במחלקה לטיפול נמרץ נשימתי ובלשכת הבריאות בחיפה. הנקבל התמחה בתחום בריאות הציבור ואף החל ללמוד בבית הספר לרפואה בהדסה, לתואר שני. תוכניתו של הנקבל נקטעו בשל מחלת אביו ומאז שנת 1995 הוא מנהל מרפאה ביישוב שבו הוא גר והוא עובד גם כרופא עצמאי במסגרת שירותי בריאות כללית ומטפל בכ-4,000 מבטחים.

5.1.2.3 הנקבל חי בסיוט מתמשך בעקבות קשריו עם המטופלת. עקב רצונו של הנקבל לנתק את הקשר עם המטופלת, הוא ובני משפחתו נתונים לאיומים, שהגיעו עד כדי שריפת מכוניתו ואף ירי לעבר ביתו של הנקבל שעה שילדיו שהו בו, כאשר הוא נתון לנסיונות סחיטה מצד המטופלת, שהחריפו כאשר הנקבל הגיש תלונה במשטרה.

ב"כ הנקבל הגיש לוועדה מכתב, מיום 14.12.2007, שנכתב על ידי אחותה של המטופלת והמופנה לד"ר מיקי וינר, מנהל מחוז חיפה והגליל המערבי בשירותי בריאות כללית. במכתב מציגה אחותה של המטופלת, כי היא פונה בשם רבבות הלקוחות של המרפאה של הנקבל בבקשה להשעות את הנקבל מעבודתו ולהרחיקו מהמרפאה, בעקבות ארוע טרגי שנגרם למשפחתה. במכתב ציינה אחותה של המטופלת כי היא מבקשת לפגוש את ד"ר וינר על מנת למסור לו פרטים נוספים.

ב"כ הנקבל הוסיף וטען כי אחותה של המטופלת נפגשה עם ד"ר וינר וכי בעקבות זאת הורחק הנקבל מהמרפאה למספר חדשים.

כאשר המבקשת הגישה, בעקבות זאת תלויה כנגד הנקבל, הוא נעצר לחקירה, למשך שלושה ימים. אף שבסופו של דבר גרסת המטופלת נמצאה כלא מהימנה והוחלט לסגור את תיק החקירה, המעצר גרם לנקבל נזק נפשי כבד והוא אף נזקק לטיפול נפשי.

דבר המעצר והמעשים שהמטופלת ייחסה לנקבל בתלונתה, הפכו לשיחת היום בשובו הנקבל גר ועובד והנקבל הפך בעיני חברות לאנס סדרתי במטופלות רבות. זאת גם בעקבות פרסומים באינטרנט. ב"כ הנקבל הגיש תדפיס של שני פרסומים. מרשת וואלה, שכותרתם: "רופא מהגליל חשוד שאנס מטופלת עשרות פעמים", וכן "חשד: רופא מהגליל אנס בקביעות מטופלת". פרסומים אלה גם הביאו לידי כך שהנקבל לא יצא את ביתו במשך חדשים.

כל אלה הביאו לכך שמעמדו הציבורי והמקצועי של הנקבל נפגעו, נישואיו התערערו, התא המשפחתי נהרס, היקף עבודתו צומצם עד כדי מחצית, נגרם לו נזק כלכלי כבד והוא שרוי בחובות כבדים.

זאת גם שעה שהנקבל מטפל באח אילם חרש ונכה, המצב הסוציאלי אקונומי של משפחתו קשה ובני המשפחה נתמכים על ידו.

5.1.2.4 הנקבל מודה בטעותו, הוא מביע חרטה וצער כנים ואולם הוא חש שהוא נענש על טעות זו, פעם ניותר.

המדובר בקשר שהתקיים לפני כארבע שנים, הנקבל התאהב במטופלת ורצה להנשא לה, אלא שהתחרט וביקש להפסיק את הקשר. בשל כך נאלץ הנקבל לשהות במעצר, הוא נודע בכפרו כאנס סדרתי, חיי משפחתו נהרסו והוא הגיע לשבר כלכלי.

השעיית רשיונו של הנקבל לעסוק ברפואה, גם אם למשך שלושה חדשים, לאור הסיוט שעבר על הנקבל, אינו מידתי ויש להסתפק בנויפה. גם בהתחשב בכך שהוא למד את הלקח.

5.1.2.5 לעניין מידתיות הענישה המשמעתית, הצביע ב"כ הנקבל על פסק הדין בעניין רפיה (ע"ש 273/09 שניתן ביום 3.12.2009). ב"כ הנקבל טען כי בעניין רפיה הותלה רשיונו של הרופא לחודש ימים בלבד, אף שמדובר ברופא שהורשע בפלילים בגין שורה של עבירות חמורות, שהרופא ביצע כלפי מתלוננת שסיפקה לו שירותים אינטימיים בתגובה לסיום הקשר עמה.

5.1.3 דברי הנקבל -

הנקבל טען כי הוא מתחרט על כל מה שקרה ובעיקר על הבגידה באשתו. המתלוננת ניצלה את העובדה שהוא היה מסוכסך עם אשתו, על רקע זה התפתח ביניהם קשר רומנטי. כאשר המבקש ביקש לנתק את הקשר, הופעלו עליו נסיונות סחיטה ואיומים וברגע שאזר אומץ והגיש תלונה במשטרה הוא נקלע לצרות ולא רק מצד המתלוננת. לדבריו המתלוננת הטרידה את אשתו בעבודה, איימה עליו והטרידה אותו בעבודה ובטלפון, עד כי הוא נאלץ להחליף את מספרי הטלפון שבשימוש. הנקבל טען כי הוא הגיש את התלונה במשטרה בלית ברירה, ואולם אז הוא נקלע לסכך שבמהלכו הוא נעצר, הורחק מביתו ונגרם לו ולמשפחתו נזק כבד.

מדברי הנקבל עלה שבקשיים רבים הוא הצליח לשקם את חייו עם אשתו, הוא מבקש לשכח מהפרשה, כי מדובר בפרק קשה מאוד בחייו, מבחינת תדמיתית, כספית ומשפחתית, כי הוא מבקש להתחיל בפרק חדש ומבקש כי תינתן לו הזדמנות לעשות כן.

לדברי הנקבל, שלושת ילדיו שהם בני 7, 10 ו-12, עברו טראומה קשה וכי הם גם נכחו כאשר נופפו מולו באקדח בפתח ביתו.

מקובלות עליו טענות ב"כ הקובל, כי קיים קשר מיני בין רופא למטופל, הנמצא בטיפול, פסול על פניו.

המאמר שפורסם בכתב העת רפואה והוגש על ידי ב"כ הקובל, מצביע על נזק העשוי להגרם למטופל, כפועל יוצא מקיומם של קשרים אלה, גם אם לא מדובר בטיפול פסיכולוגי.

קיומו של קשר מיני בין רופא לבין מי שמטופל על ידו, עשוי לפגוע בשיקול דעתו הרפואי. בהנתן שהנקבל הודה בעובדות שבקובלנה, לא עמדה בפני הוועדה אלא גרסת הנקבל באשר למערכת היחסים שבינו לבין המטופלת. מדברי הנקבל עצמו עלה כי הוא הפך לפגיע ולנרדף והמטופלת הפכה למי שיש בידה להשפיע על כל תחומי חייהם של הנקבל ובני משפחתו. הינה כי כן, נקודת מבטו של הנקבל עצמו על מערכת יחסיו עם המטופלת, מלמדת על כך שרופא שאינו שומר על גבולות המותר והראוי ביחסיו עם מטופל, החושף בפני המטופל פרטים הנוגעים לחייו הפרטיים ומאפשר לו ללמוד על חולשותיו, מסכן את יכולתו למלא את תפקידו, לרבות את יכולתו להפעיל שיקול דעת מקצועי ראוי ונטול שיקולים זרים.

כך גם יש בקשרים מקבילים כאמור, כדי לפגוע באמון המוטפל ברופא, ואף להביא להתנגדות או לחשש של מטופל מפני דרך הטיפול של הרופא והם מביאים לפגיעה באמון הציבור בציבור הרופאים כולו, כמי שעשויים לנצל את מעמדם המיוחד ביחסים שבינם לבין מי שנוקטים לעזרתם, בשעת מחלה ומשבר.

יתר על כן, מערכת היחסים שבין רופא לחולה, כרוכה בהכרח באי שוויון. המטופל הנוקק לסיוע רפואי, פגיע הן מבחינה גופנית והן מבחינה רגשית ולפיכך, קיים לפחות חשש ממשי כי הסכמת מטופל לקשר מיני בינו לבין הרופא, לא הסכמה היא.

מאמר שפורסם בכתב העת רפואה, שהוגש כאמור על ידי ב"כ הנקבל, מתייחס, בין היתר, לכך שמחקרים שנערכו בארה"ב מצביעים על שלוש צורות אפייניות לקשרים אלה:

הראשונה - רופא המעורב במערכת יחסים אישיים עם המטופל, במקביל לטיפול

הרפואי, בדרך שבה היחסים האישיים בלתי תלויים בטיפול הרפואי;

השנייה - רופא המשתמש בכחו ובמעמדו על מנת להשיג גישה מינית למטופל, על ידי כך

שהרופא הופך את היחסים הניינים לחלק מהפיקוח הרפואי או הטיפול.

השלישית - רופא התוקף מינית חולה, או משיג מגעים מיניים מחולה, שאינו כשיר או

נמצא במצב של חוסר הכרה.

שתי הצורות האחרונות, אמנם חמורות יותר, באשר קיים בהן בהכרח יסוד בוטה של ניצול מיני של חולשתו של החולה ויתרונו של הרופא ביחסיו עם החולה, ואולם מהאמור לעיל עולה כי גם כאשר מדובר בנסיבות שבהן היחסים האישיים אינם תלויים בטיפול הרפואי, עצם קיומו של הקשר המקביל, אינה מתיישבת עם הנדרש על מנת לקיים מערכת יחסים ראויה בין רופא ומטופל.

לא למותר לציין, שהנקבל ביקש לטענתו לנתק את קשריו המיניים עם המטופלת, אך גם לטענתו, הוא לא התנגד לכך כאשר המטופלת בחרה בו כרופא המטפל בה ולא הוא, אלא המטופלת, היא זו שנקטה ביוזמה להעביר את תיקה הרפואי לרופא מטפל אחר.

אנו סבורים שהדרך שבה נהג הנקבל אינה הולמת רופא מורשה, כנדרש לפי הוראות סעיף 141(1) לפקודה ואף אם יכול שבמדרג המקרים שבהם רופא מקיים קשרי מין עם מי שהוא מטפל בו, אותה עת, מקרה זה אינו החמור ביותר, לדעתנו מדובר בחריגה חמורה מקוד ההתנהגות המחייב רופא מורשה, לאור ההשלכות שיש לדרך התנהגות זו, כאמור לעיל.

לאור כל האמור לעיל ובהתחשב בהשלכות שיש להתנהגות זו על אמון הציבור בכלל הרופאים ובמעמדם, אנו סבורים כי אמצעי המשמעת הראוי הוא התלית רשיונו לעסוק ברפואה לתקופה מסויימת.

מנגד, נתנו דעתנו לנסיבות אלה:

כאמור, בפני הוועדה עמדה אך גרסת הנקבל ואולם אף לאחר שהבאנו בחשבון שיש להתייחס לגרסה זו במשנה זהירות, מדבריו של הנקבל ניכר היה שהוא מודע לחומרת הדברים וכי הוא מכה על חסא.

ניכר מדברי הנקבל, שהוא ובני משפחתו שילמו ומשלמים מחיר כבד על מעשיו ואף אם אין לו להלין אלא על עצמו, אנו סבורים שלא ניתן להתעלם מכך.

הנקבל אב לשלושה ילדים קטינים, פרנסתו ופרנסת משפחתו נפגעה והם נדרשו וככל הנראה נדרשים גם כיום, להתמודד עם הכתם שדבק בנקבל, גם אם באשמתו.

עוד נתנו דעתנו לקשיים הכלכליים שהנקבל מצוי בהם.

הנקבל משמש כרופא מזה כעשרים שנים וזה המקרה הראשון שבו נמצא פגם בהתנהלותו.

איננו סבורים שיש לתת משקל רב לעובדה שהנקבל בחר להודות בעובדות שבכתב הקובלנה, גם אם יכול שבכך חסך מזמנה של הוועדה ומנע הטרדתם של עדים. זאת בהתחשב בכך שנקבל הודה, עוד קודם לכן, בהודעה שמסר למשטרה, בקיום יחסי מין עם המטופלת בתקופה שבה הוא טיפל בה כרופא משפחה.

בנסיבות האמורות, אנו סבורים כי ראוי שנמליץ בפניך על כי תפעיל את סמכותך לפי הוראות סעיף 41 לפקודה ותתלה את רשיונו של הנקבל לעסוק ברפואה לתקופה של חודש ימים.

רותי הורן, עו"ד
נציגת היועץ המשפטי
לממשלה

פרופ. צבי שטרן
נציג הסתדרות הכופאים

ד"ר לינ"י
יו"ר